

piątek, 19.07.2024

Chwila zatrzymania... O co proszę? O serce prawe i wrażliwe na ludzkie potrzeby ?

Rozważanie do liturgii z dnia 2024-07-19. Ewangelia (Mt 12, 1-8) Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza Pewnego razu Jezus przechodził w szabat pośród zbóż. Uczniowie Jego, odczuwając głód, zaczęli zrywać kłosa i jeść ziarna. Gdy to ujrzeli faryzeusze, rzekli Mu: «Oto twoi uczniowie czynią to, czego nie wolno czynić w szabat». A On im odpowiedział: «Czy nie czytaliście, co uczynił Dawid, gdy poczuł głód, on i jego towarzysze? Jak wszedł do domu Bożego i jadł chleby pokładne, których nie było wolno jeść ani jemu, ani jego towarzyszom, lecz tylko kapłanom? Albo nie czytaliście w Prawie, że w dzień szabat kapłani naruszają w świątyni spoczynek szabat, a są bez winy? Oto powiadam wam: Tu jest coś większego niż świątynia. Gdybyście zrozumieli, co znaczy: „Chcę raczej miłosierdzia niż ofiary”, nie potępialibyście niewinnych. Albowiem Syn Człowieczy jest Panem szabat». *** W żarliwej modlitwie będę wzywał Ducha Świętego, aby pomógł mi otworzyć się na Słowo, które mam zgłębiać w medytacji. Przyłączę się do Jezusa i uczniów idących polami. Są zmęczeni i tak bardzo głodni, że zrywają kłosa i jedzą ziarno (w. 1). Wyobrażę sobie miłosierne spojrzenie Jezusa. Zobaczę, jak mocno kontrastuje ono z osądającym spojrzeniem faryzeuszów. Pomyślę, że Jezus wie o mnie wszystko, zna mój największy głód. Poczuję na sobie Jego miłosierne spojrzenie. Jak patrzę na siebie w chwilach bezradności? Będę prosił Jezusa, aby nauczył mnie patrzeć na siebie Jego oczami. Wsłucham się w zarzut faryzeuszów (w. 2). Tak bardzo są zatroskani o literę Prawa, że nie dostrzegają potrzebującego człowieka. Czy moje życie przykazaniami rozwija we mnie ludzką wrażliwość i dobroć serca? Kurczowe trzymanie się litery Prawa dusi ludzką wrażliwość w sercach faryzeuszów. Brak miłości nie pozwala im głębiej odczytać Bożego Prawa. Jezus pomaga im czytać Prawo z miłością (ww. 3-8). Zapytam siebie o moje najgłębsze motywacje w codziennych posługach. Czy w wymaganiu od siebie i innych pozostaję wrażliwy i dobry? Czy w ofiarnym poświęceniu się jestem wewnętrznie szczęśliwy? Czy czynię to z miłością? W serdecznej rozmowie z Jezusem będę Go prosił, aby uczył mnie mądrości i miłości w wypełnianiu Bożego Prawa. Będę powtarzał: „Jezu, pomóż mi być prawym i wrażliwym”. (Krzysztof Wons SDS) Źródło: <https://niezbędnik.niedziela.pl/artkuł/1440/O-co-prosze-O-serce-prawe-i-wrazliwe-na>